

**SZKOŁA PODSTAWOWA NR 38
IM. GEN. STANISŁAWA MACZKA W GDAŃSKU**

**POLITYKA ORAZ PROCEDURY OCHRONY DZIECI
PRZED KRZYWDZENIEM**

GDAŃSK 2024 r.

Preambuła

Szkoła jest placówką, która ma zapewnić dziecku prawidłowy rozwój intelektualny, społeczny i emocjonalny z uwzględnieniem jego praw i potrzeb. Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez personel szkoły jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Członkowie personelu placówki traktują dziecko z szacunkiem oraz uwzględniają jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przez członków personelu wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie. Personel szkoły, realizując te cele, działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych danej placówki oraz swoich kompetencji.

Podstawy prawne Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem

- Konwencja o prawach dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991r. Nr 120, poz. 526 z późn. zm.)
- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.)
- Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1359)
- Ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy - Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1606)
- Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 31 z późn. zm.)
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1249)
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1138 z późn. zm.)
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1375 z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1360 z późn. zm.) – art. 23 i 24.
- Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1550 z późn. zm.)
- Ustawa z dnia 26 stycznia 1982 roku Karta Nauczyciela, art.6 pkt 1

ROZDZIAŁ I

OBJAŚNIENIE TERMINÓW

§1

1. Pracownikiem szkoły jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, umowy o dzieło, umowę zlecenie.
2. Dzieckiem jest każda osoba do ukończenia 18 roku życia.
3. Opiekunem dziecka jest osoba uprawniona do reprezentacji i stanowienia o dziecku, w szczególności jego przedstawiciel ustawowy rodzic lub opiekun prawny. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem jest również rodzic zastępczy.
4. Zgoda rodzica/opiekuna dziecka oznacza zgodę co najmniej jednego z opiekunów dziecka. Jednak gdy brak porozumienia między rodzicami/opiekunami dziecka, należy poinformować ich o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd.
5. Osoba odpowiedzialna za Internet – pracownik wyznaczony przez dyrektora szkoły, który sprawuje nadzór nad korzystaniem przez dzieci z Internetu na terenie placówki oraz za bezpieczeństwo dzieci w Internecie.
6. Osoba odpowiedzialna za Politykę Ochrony Dzieci przed Krzywdzeniem – wyznaczony przez dyrektora pracownik sprawujący nadzór nad realizacją polityki w szkole.
7. Daną osobową dziecka jest każda informacja umożliwiająca pełną identyfikację dziecka.
8. Przez krzywdzenie dziecka należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym członka personelu placówki lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie.

Krzywdzeniem jest:

Przemoc fizyczna – jest to celowe uszkodzenie ciała, zadawanie bólu lub groźba uszkodzenia ciała. Skutkiem przemocy fizycznej mogą być złamania, siniaki, rany cięte, poparzenia, obrażenia wewnętrzne.

Przemoc emocjonalna – to zachowania, które prowadzą do niskiego poczucia własnej wartości, stanów nerwicowych i lękowych, obniżenia możliwości prawidłowego rozwoju dziecka. Do zachowań tych zaliczamy: odrzucanie, izolowanie, ignorowanie, wyszydzanie, upokarzanie, krytykowanie, terroryzowanie, zmuszanie do wysiłku przekraczającego możliwości dziecka, zastraszanie, groźenie.

Przemoc seksualna – każde zachowanie osoby dorosłej, które motywowane jest seksualnie i służy podnieceniu, zaspokojeniu popędu seksualnego kosztem dziecka.

Wykorzystywanie seksualne odnosi się do zachowań z kontaktem fizycznym (np. dotykanie dziecka, współżycie z dzieckiem) oraz zachowania bez kontaktu fizycznego (np. pokazywanie dziecku materiałów pornograficznych, zachęcanie do rozbierania, podglądanie, ekshibicjonizm). Przemoc ta może być jednorazowym incydentem lub powtarzać się przez dłuższy czas.

Zaniedbywanie – to niezaspokajanie podstawowych potrzeb materialnych i emocjonalnych dziecka przez rodzica lub opiekuna prawnego, nie zapewnienie mu odpowiedniego jedzenia, ubrań, schronienia, opieki medycznej, bezpieczeństwa, brak dozoru nad wypełnianiem obowiązku szkolnego.

Cyberprzemoc – to przemoc z użyciem mediów elektronicznych, przede wszystkim Internetu i telefonów komórkowych. Do działań określonych jako cyberprzemoc zalicza się: wyzywanie, straszenie, poniżanie kogoś w Internecie lub przy użyciu telefonu komórkowego, robienie zdjęć lub rejestrowanie filmów bez zgody zainteresowanego, publikowanie w Internecie lub rozesyłanie telefonem zdjęć, filmów lub tekstów, które kogoś poniżają, obrażają lub ośmieszają, podszywanie się pod kogoś w sieci.

ROZDZIAŁ II

ZADANIA PRACOWNIKÓW SZKOŁY W ZAKRESIE POMOCY DZIECKU KRZYWDZONEMU

§2

Każdy z pracowników szkoły powinien dołożyć wszelkich starań, by zachować wrażliwość i uważność na potrzeby dziecka, a udzielając mu wsparcia i ochrony przed przemocą, nie utrzymywać jego sprawy w tajemnicy (lecz poinformować je, że w związku z powagą sprawy włączy do pomocy inne zaufane osoby) oraz współpracować, zgodnie z zasadą poufności, z innymi kolegami i koleżankami, korzystając także z kompetencji innych służb, w tym zespołu interdyscyplinarnego.

§3

Dyrektor szkoły m.in.:

1. Kieruje działalnością szkoły i reprezentuje ją na zewnątrz, podpisuje wszystkie pisma składane przez szkołę, w porozumieniu z psychologiem szkolnym występuje oficjalnie do sądu rodzinnego i prokuratury, ośrodka pomocy społecznej z zawiadomieniem o zagrożeniu dziecka krzywdzeniem, zawiera porozumienia z innymi instytucjami i placówkami w sprawie współpracy interdyscyplinarnej, ma prawo złożyć zażalenie na postanowieni prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie podejrzenia stosowania przemocy wobec dziecka ze strony rodziców/opiekunów (w przypadku, jeśli reprezentując szkołę, podpisał zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa).
2. Ma wpływ na rozpoznawanie zaniedbań wobec dzieci oraz zapobieganie im poprzez kontrolowanie wykonywania obowiązków przez rodziców/opiekunów w zakresie zgłoszenia dziecka do szkoły i zapewnienia regularnego uczęszczania dziecka na zajęcia szkolne, współdziałanie z rodzicami/opiekunami w zakresie zapewnienia warunków umożliwiających przygotowanie się dziecka do zajęć.

3. Wykonuje zadania związane z zapewnieniem bezpieczeństwa w czasie zajęć uczniom i nauczycielom, co pozwala mu wpływać na szkolne zasady i normy (np. traktowanie innych z szacunkiem, reagowanie na łamanie zasad).
4. Zapewnia pomoc nauczycielom w realizacji ich zadań i ich doskonaleniu zawodowym, ułatwiając im np. możliwość konsultacji trudnych przypadków ze specjalistami, wspiera, organizuje szkolenia w zakresie reagowania na przemoc w rodzinie wobec dziecka.
5. Ma wpływ na zabezpieczenie podstawowych potrzeb uczniów będących w trudnej sytuacji, nawiązując współpracę z MOPR w celu objęcia rodziny pomocą.
6. Organizuje pomoc psychologiczno-pedagogiczną, przez co ma wpływ na sposób jej udzielania.
7. Gromadzi informacje o zgłoszeniach dotyczących przypadków krzywdzenia dziecka zgłaszanych przez pracowników szkoły (notatki służbowe) w swojej dokumentacji.

§4

Psycholog szkolny

W sytuacji podejrzenia przemocy wobec dziecka:

1. Udziela bezpośredniej pomocy dziecku, jeśli zagrożone jest jego zdrowie lub życie (np. w sytuacji obrażeń na ciele – pod nieobecność pielęgniarki szkolnej organizuje pomoc medyczną, wzywając karetkę pogotowia).
2. Zbiera informacje o dziecku w celu wstępnego zdiagnozowania jego sytuacji, w szczególności o tzw. czynnikach ryzyka, ponadto dane świadczące o przemocy lub wykluczające ją, kto jest sprawcą krzywdzenia i w jakiej relacji pozostaje z dzieckiem, jak często i od jak dawna dziecko jest krzywdzone, informacje o zachowaniach pozostałych członków rodziny wobec dziecka, relacjach, jakie ma dziecko z osobą rodzica/opiekuna niekrzywdzącego, o osobach wspierających je, informacje o innych czynnikach towarzyszących przemocy (np. uzależnieniu od alkoholu rodziców). Dane te pozyskuje od: innych pracowników szkoły, samego dziecka, rodziców dziecka, pracownika socjalnego, kuratora społecznego.
3. Przeprowadza we współpracy z wychowawcą oraz innymi osobami zaangażowanymi w pomoc dziecku ocenę zagrożenia dziecka przemocą.
4. Zbiera materiały związane z sytuacją dziecka, opisy jego zachowań, wyglądu.
5. Zabezpiecza dowody, przy czym ocena ich wiarygodności nie należy do jego zadań.
6. Wraz z wychowawcą dziecka opracowuje plan pomocy dziecku.
7. Organizuje pomoc materialną uczniom zagrożonym zaniedbaniem, znajdującym się w trudnej sytuacji życiowej.
8. Informuje dyrektora szkoły o każdym przypadku podejrzenia przemocy w rodzinie.
9. Jest osobą, która uruchamia procedurę „Niebieskich Kart”. Może uczestniczyć w pracach interdyscyplinarnego zespołu roboczego.

10. Koordynuje na terenie szkoły prace związane z realizacją procedury dotyczącej dziecka krzywdzonego, monitoruje sytuację dziecka poprzez kontakt z rodzicami/opiekunami, wychowawcą, nauczycielami, także pracownikami niepedagogicznymi – dbając jednocześnie o zapewnienie poufności i niewłączanie osób niezwiązanych z pracą nad konkretnym przypadkiem.
11. Współpracuje ze specjalistami – z poradni specjalistycznych, do których kierowane jest dziecko lub jego rodzice/opiekunowie, z zespołu interdyscyplinarnego.

§5

Wychowawca

W sytuacji gdy podejrzewa, że dziecko jest krzywdzone:

1. Udziela bezpośredniej pomocy dziecku, jeśli zagrożone jest jego zdrowie lub życie (np. w sytuacji obrażeń na ciele – pod nieobecność pielęgniarki szkolnej organizuje pomoc medyczną, wzywając karetkę pogotowia).
2. Kontaktuje się z psychologiem, przekazując mu informacje o swoich obserwacjach.
3. Swoje spostrzeżenia zapisuje i włącza do indywidualnej dokumentacji ucznia w teczce wychowawcy.
4. Współpracuje z psychologiem, ustalając plan pomocy dziecku.
5. Systematycznie monitoruje sytuację dziecka, obserwując ewentualne zmiany jego zachowania, zamieszczając opisy w indywidualnej dokumentacji ucznia (teczce wychowawcy).
6. Udziela dziecku wsparcia na wszystkich etapach pomocy.

§6

Pielęgniarka szkolna

W sytuacji, gdy podejrzewa, że dziecko jest krzywdzone:

1. Udziela bezpośredniej pomocy dziecku, jeśli zagrożone jest jego zdrowie lub życie oraz organizuje pomoc medyczną.
2. Jeśli zauważy na ciele dziecka siniaki, wybroczyny lub inne objawy przemocy fizycznej, opisuje je w karcie zdrowia dziecka (w jego dokumentacji badań i czynności uzupełniających): rozmiar, rozmieszczenie, kolor, wielkość itp. Nie wpisuje swoich wniosków z badania dziecka. Tak sporządzony opis jest dowodem w sądzie. Oryginał dokumentacji dziecka jest udostępniany jedynie na wniosek sądu.
3. Wpisuje w karcie także nazwisko osoby, która przyprowadziła dziecko.
4. Kontaktuje się z psychologiem i wychowawcą dziecka, zgłaszając informacje o swoich podejrzeniach i obserwacjach.
5. Może kontaktować się z rodzicami/opiekunami dziecka w przypadku stwierdzenia zaniedbań zdrowotnych i higienicznych (m.in. wszawicy, próchnicy). Jeśli rodzice/opiekunowie nie są zainteresowani współpracą na rzecz poprawy sytuacji dziecka, sporządza notatkę służbową z opisem

stanu dziecka i podjętych przez siebie działań oraz reakcji rodziców. Notatkę przekazuje psychologowi szkolnemu.

§7

Nauczyciel przedmiotu, nauczyciel świetlicy, logopeda, terapeuta, pracownik biblioteki, osoby prowadzące zajęcia dodatkowe, instruktorzy

W sytuacji gdy podejrzewają, że dziecko jest krzywdzone:

1. Kontaktują się z jego wychowawcą i psychologiem, przekazując im informacje o swoich podejrzeniach i obserwacjach, co opisują w notatce służbowej, którą przekazują dyrektorowi szkoły.
2. Biorą udział w monitorowaniu sytuacji dziecka. Jeśli istnieje taka potrzeba, uczestniczą w opracowaniu wspólnie z psychologiem szkolnym i wychowawcą planu pomocy dziecku.

§8

Pracownik obsługi lub administracji

W sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka:

1. Kontaktuje się z wychowawcą dziecka lub psychologiem, przekazując im informacje o swoich podejrzeniach i obserwacjach. Zapisują stwierdzone fakty w formie notatki służbowej, którą przekazują dyrektorowi szkoły.

Rozdział III

ROZPOZNAWANIE KRZYWDZENIA DZIECKA

§9

Personel placówki posiada wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwraca uwagę na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci.

1. Każdy pracownik szkoły, który usłyszy, zauważy lub podejrzewa u ucznia symptomy krzywdzenia, jest zobowiązany zareagować. Jeśli to konieczne, udzielić pierwszej pomocy oraz przekazać informację o zaobserwowanym zdarzeniu psychologowi szkolnemu lub wychowawcy, opisując w notatce służbowej wygląd, stan, dolegliwości oraz zachowanie dziecka, cytaty jego wypowiedzi oraz podjęte działania.
2. Przemoc można stwierdzić na podstawie warunków życia, stanu zdrowia, zachowania i wyglądu dziecka, które mogą świadczyć o jego niezaspokojonych potrzebach, nieprawidłowych relacjach w rodzinie.
3. Występowanie pojedynczego symptomu nie zawsze mówi o tym, że dziecko doświadcza przemocy, wiele z nich może wynikać z innych, trudnych doświadczeń w rodzinie. Jeśli jednak symptom powtarza się lub występuje ich kilka równocześnie, możliwie jest,

że mamy do czynienia z krzywdzeniem dziecka. W przypadku wystąpienia niepokojących symptomów konieczna jest diagnoza sytuacji dziecka.

4. Należy zwrócić szczególną uwagę, gdy:

- dziecko ma widoczne obrażenia ciała (siniaki, poparzenia, ugryzienia, złamania kości itp.), których pochodzenie trudno jest wyjaśnić; obrażenia są w różnej fazie gojenia;
- podawane przez dziecko wyjaśnienia dotyczące obrażeń wydają się niewiarygodne, niemożliwe, niespójne itp.; dziecko często je zmienia;
- pojawia się niechęć przed udziałem w lekcjach w-f;
- dziecko nadmiernie zakrywa ciało, niestosownie do sytuacji i pogody;
- dziecko wzdyga się, kiedy podchodzi do niego osoba dorosła;
- dziecko boi się rodzica lub opiekuna, boi się powrotu do domu;
- dziecko cierpi na powtarzające się dolegliwości somatyczne: bóle brzucha, głowy, mdłości itp.;
- dziecko jest bierne, wycofane, uległe, przestraszone, depresyjne itp. lub zachowuje się agresywnie, buntuje się, samookalecza itp.;
- dziecko jest często brudne, nieprzyjemnie pachnie;
- dziecko kradnie jedzenie, pieniądze itp.;
- dziecko żebrze;
- dziecko jest głodne;
- dziecko nie otrzymuje potrzebnej mu opieki medycznej, szczepień, okularów itp.;
- dziecko nie ma przyborów szkolnych, odzieży, butów i innych przedmiotów codziennego użytku;
- dziecko ma otarcia naskórka, bolesność narządów płciowych i/lub odbytu;
- w pracach artystycznych, rozmowach, zachowaniu dziecka zaczynają dominować elementy/motywy seksualne;
- dziecko jest rozbudzone seksualnie niestosownie do wieku;
- dziecko osiąga słabsze wyniki w nauce w stosunku do swoich możliwości;
- dziecko ucieka w świat wirtualny (gry komputerowe, Internet itp.);
- dziecko używa środków psychoaktywnych;
- dziecko nadmiernie szuka kontaktu z innymi dorosłymi (tzw. „lepkość” dziecka);
- dziecko moczy i zanieczyszcza się bez powodu lub w konkretnych sytuacjach czy też na widok określonych osób;
- nastąpiła nagła i wyraźna zmiana zachowania dziecka;
- dziecko mówi o przemocy, opowiada o sytuacjach, których doświadcza;
- dziecko ucieka z domu.

5. Jeżeli z objawami u dziecka współwystępują określone zachowania rodziców lub opiekunów to podejrzenie, że dziecko jest krzywdzone, jest szczególnie uzasadnione.

6. Należy zwrócić szczególną uwagę, gdy:

- rodzic (opiekun) podaje nieprzekonujące lub sprzeczne informacje albo odmawia wyjaśnienia przyczyn obrażeń dziecka;
- rodzic (opiekun) odmawia, nie utrzymuje kontaktów z osobami zainteresowanymi losem dziecka;
- rodzic (opiekun) mówi o dziecku w negatywny sposób, ciągle obwinia, poniża i strofuje dziecko (np.: używając określeń takich, jak „idiota”, „gnojek”, „gówniarz”);
- rodzic (opiekun) poddaje dziecko surowej dyscyplinie lub jest nadopiekuńczy albo zbyt pobłażliwy lub odrzuca dziecko;
- rodzic (opiekun) nie interesuje się losem i problemami dziecka;
- rodzic (opiekun) często nie potrafi podać miejsca, w którym aktualnie przebywa dziecko;
- rodzic (opiekun) jest apatyczny, pogrążony w depresji;
- rodzic (opiekun) zachowuje się agresywnie;
- rodzic (opiekun) ma zaburzony kontakt z rzeczywistością, np. reaguje nieadekwatnie do sytuacji, wypowiada się niespójnie;
- rodzic (opiekun) nie ma świadomości lub neguje potrzeby dziecka;
- rodzic (opiekun) faworyzuje jedno z rodzeństwa;
- rodzic (opiekun) przekracza dopuszczalne granice w kontakcie fizycznym z dzieckiem (na przykład podczas zabawy);
- rodzic (opiekun) nadużywa alkoholu, narkotyków lub innych środków odurzających.

7. Podejmowane działania powinny opierać się na diagnozie dziecka i jego sytuacji (opartej na informacjach od pracujących z nim nauczycieli, personelu niepedagogicznego, osoby bliskiej, ewentualnie na innych dostępnych danych, np. pochodzących od specjalistów poradni, z zespołu interdyscyplinarnego, wywiadu z rodzicami), powinny być monitorowane i prowadzone do czasu uzyskania poprawy sytuacji dziecka. Działania szkoły nie kończą się z chwilą nawiązania współpracy z rodziną dziecka lub przekazania zawiadomienia odpowiednim służbom.

Rozdział IV

PROCEDURY INTERWENCJI

§10

PROCEDURY INTERWENCJI W PRZYPADKU KRZYWDZENIA DZIECKA

1. Każdy pracownik szkoły w przypadku, gdy dziecko samo zgłosi mu, że jest krzywdzone lub otrzyma informację o krzywdzeniu dziecka od osoby spoza szkoły lub sam podejrzewa, że dziecko jest krzywdzone, ma obowiązek zgłoszenia tego faktu wychowawcy klasy lub psychologowi szkolnemu oraz dyrektorowi.
2. Z przebiegu interwencji psycholog we współpracy z wychowawcą sporządza Kartę interwencji, której wzór stanowi Załącznik nr 1 do niniejszej polityki.

3. Cały personel placówki i inne osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych podjęły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

1. Wychowawca

1. Przeprowadza rozmowę z uczniem, podczas której próbuje zdiagnozować sytuację rodzinną swojego wychowanka. Uprzedza dziecko, że powaga sprawy wymaga pomocy innych, zaufanych osób, np. lekarza, psychologa szkolnego. Informuje również o konieczności kontaktu z rodzicami, gwarantując dziecku bezpieczeństwo.
2. Przekazuje informację o sytuacji dziecka psychologowi szkolnemu.
3. Wzywa do szkoły rodziców, opiekunów prawnych dziecka.
4. Wraz z dyrektorem szkoły lub psychologiem szkolnym przeprowadza rozmowę z rodzicem/rodzicami/opiekunami. Informuje o konsekwencjach prawnych i obowiązku zgłoszenia przez szkołę podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (policji lub prokuratury i sądu) lub/i wszczęcia procedury „Niebieskiej Karty”.
5. Wraz z psychologiem szkolnym opracowuje plan pomocy dziecku.
6. W dalszej pracy wychowawczej wspiera dziecko, zabiega o integrację dziecka z zespołem klasowym, tworzy atmosferę bezpieczeństwa i akceptacji.
7. Systematycznie współpracuje z rodzicami, nauczycielami uczącymi dziecko, psychologiem szkolnym i monitoruje przebieg realizacji planu pomocy dziecku.

2. Psycholog szkolny

1. Powiadamia dyrektora szkoły o krzywdzeniu lub podejrzeniu krzywdzenia ucznia.
2. W porozumieniu z wychowawcą i w razie potrzeby z innymi lokalnymi służbami (pracownikami socjalnymi, dzielnicowym, kuratorem sądowym) dokonuje wstępnej diagnozy sytuacji dziecka, jego potrzeb i zasobów. Określa stopień zagrożenia bezpieczeństwa dziecka, ocenia szansę współpracy przynajmniej z jednym z rodziców, szuka w rodzinie lub otoczeniu sojusznika dziecka, analizuje dotychczasową dokumentację dziecka (oceny szkolne, opinie nauczycieli, badania specjalistyczne), wszczyna procedurę „Niebieskiej Karty” (podejrzenie lub fakt przemocy).
3. Nawiązuje kontakt z rodzicami dziecka.
4. W przypadku podejrzenia lub faktu przemocy sporządza „Niebieską Kartę” i wraz z dyrektorem szkoły składa pisemnie zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do policji i/lub prokuratury, powiadamia pisemnie Sąd Rejonowy – Wydział Rodzinny i Nieletnich.
5. Wraz z wychowawcą klasy tworzy plan pomocy dziecku.
Plan powinien zawierać wskazania dotyczące:

- podjęcia przez szkołę działań w celu zapewnienia dziecku bezpieczeństwa, w tym zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia do odpowiedniej instytucji,
- wsparcie, jakie szkoła może zaoferować dziecku,
- działań zespołu nauczycieli względem krzywdzonego dziecka,
- współpracy z innymi instytucjami,
- skierowania dziecka, rodziców do specjalistycznych placówki pomocy (jeśli istnieje taka potrzeba).

Plan pomocy dziecku jest przedstawiony przez psychologa szkolnego w obecności wychowawcy klasy rodzicom/opiekunom prawnym dziecka z zaleceniem współpracy przy jego realizacji.

6. W przypadku zdiagnozowania bezpośredniego zagrożenia zdrowia lub życia dziecka w porozumieniu z dyrektorem szkoły natychmiast powiadamia Policję oraz Wydział Rodzinny i Nietletnich Sądu Rejonowego. Pisemnie powiadamia Prokuraturę Rejonową o popełnieniu przestępstwa.

PROCEDURY INTERWENCJI W PRZYPADKU PRZEMOCY MAJĄCEJ MIEJSCE POMIĘDZY RÓWIEŚNIKAMI

§ 11

1. Nauczyciel będący świadkiem aktu przemocy i agresji ucznia (uczniów) wobec ucznia podejmuje działania uniemożliwiające dalszą agresję: sam lub przy pomocy innych pracowników szkoły rozdziela bijących się uczniów, odizolowuje sprawcę przemocy od ofiary. Sporządza notatkę dotyczącą okoliczności zdarzenia, zabezpiecza dowody, np. nagranie z monitoringu, zniszczone rzeczy i przekazuje dyrektorowi szkoły.
2. W razie potrzeby (okaleczenia, uszczerbek na zdrowiu) wzywa pielęgniarkę szkolną lub pod jej nieobecność udziela pierwszej pomocy przedmedycznej. W sytuacji zagrożenia życia i zdrowiu dziecka wzywa karetkę pogotowia.
3. Powiadamia dyrektora szkoły, wychowawcę klasy oraz psychologa szkolnego o zaistniałym zdarzeniu.
4. Wychowawca klasy i/lub psycholog szkolny niezwłocznie powiadamia rodziców/prawnych opiekunów sprawcy i ofiary o zaistniałej sytuacji oraz ustala termin spotkania.
5. Wychowawca klasy i/lub psycholog szkolny przeprowadza rozmowę z sprawcą przemocy w celu:
 - ustalenia okoliczności zajścia, ocenienia zdarzenia, ustalenia przyczyn i poszukania rozwiązania sytuacji konfliktowej;
 - omówienia skutków jego postępowania i poinformowania o regulaminowych konsekwencjach;
 - zobowiązania ucznia do natychmiastowego zaprzestania takiego postępowania .
6. Podczas spotkania z rodzicami/opiekunami prawnymi sprawcy przemocy wychowawca informuje ich o okolicznościach zdarzenia, decyzji w sprawie dalszego postępowania i zastosowanymi wobec ich dziecka konsekwencjami regulaminowymi.

Jednocześnie zobowiązuje rodziców/opiekunów prawnych do szczególnego nadzoru nad dzieckiem oraz informuje o możliwościach zapewnienia uczniowi dalszej pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole.

7. Wychowawca klasy i/lub psycholog szkolny przeprowadza rozmowę z ofiarą przemocy w celu udzielenia pomocy i emocjonalnego wsparcia oraz poinformowania o działaniach podjętych przez szkołę, by rozwiązać problem. Udziela porady, jak ma się zachować, aby zapewnić sobie poczucie bezpieczeństwa. Proponuje uczniowi pomoc psychologiczno-pedagogiczną.
8. Podczas spotkania z rodzicami/opiekunami prawnymi ofiary przemocy wychowawca informuje ich o okolicznościach zdarzenia, działaniach podjętych przez szkołę w celu wyjaśnienia zajścia i zapewnienia bezpieczeństwa poszkodowanemu uczniowi, możliwościach zapewnienia uczniowi pomocy psychologiczno-pedagogicznej, możliwości zgłoszenia przez rodziców opiekunów prawnych sprawy na Policję.
9. Wychowawca klasy wyciąga wobec sprawcy zdarzenia konsekwencje przewidziane w statucie szkoły.
10. Wychowawca monitoruje dalsze zachowanie sprawcy przemocy i sytuację ofiary przemocy, sprawdzając, czy nie są wobec niego podejmowane dalsze działania przemocy lub odwetowe ze strony sprawcy.
11. W przypadku, gdy rodzice sprawcy przemocy odmawiają współpracy lub nie stawiają się do szkoły, a uczeń nie zaniechał dotychczasowego postępowania, gdy do szkoły napływają informacje o innych przejawach demoralizacji dziecka lub szkoła wykorzystała wszystkie dostępne jej środki wychowawcze (rozmowa z rodzicami, konsekwencje regulaminowe wobec ucznia, spotkanie z dyrektorem, spotkania psychologiem itp.), a ich zastosowanie nie przynosi pożądaných rezultatów dyrektor powiadamia Policję i/lub Sąd Rodzinny.
12. Wychowawca i psycholog szkolny zobowiązani są do sporządzenia notatki służbowej z zajścia i przeprowadzonych rozmów: opis zdarzenia, rozmowy ze sprawcą, poszkodowanym, ich rodzicami oraz świadkami zdarzenia, podjęte działania.

ROZDZIAŁ V

ZASADY BUDOWANIA BEZPIECZNYCH RELACJI PERSONELU PLACÓWKI

§12

1. Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez personel jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Personel traktuje dziecko

z szacunkiem oraz uwzględnia jego godność i potrzeby. Personel, realizując te cele, działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych instytucji oraz swoich kompetencji.

2. Zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi obowiązują wszystkich pracowników, praktykantów, stażystów i wolontariuszy.
3. Wszyscy pracownicy szkoły respektują prawa ucznia jako osoby ludzkiej wyrażone w Konwencji Praw Dziecka i innych aktach obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej i dokłada starań, aby były one znane oraz właściwie chronione i realizowane w jego miejscu pracy. W szczególności respektują i chronią prawa dziecka i jego rodziców lub opiekunów do kierowania się własnym systemem wartości, dokonywania własnych wyborów oraz prawo do intymności.
4. Stosunek pracowników szkoły do ucznia powinna cechować życzliwość, wyrozumiałość i cierpliwość oparta na budowaniu dobrych relacji dorosły – dziecko, a jednocześnie stanowczość i konsekwencja w przestrzeganiu ustalonych regulaminów.
5. Niedopuszczalne jest stosowanie przemocy wobec dziecka w jakiegokolwiek formie. Nauczyciel ani żaden pracownik szkoły nie może stosować wobec uczniów wyzwisk, drwin, ośmieszania, kar cielesnych, szantażu lub nacisku psychicznego.
6. Nauczyciel ani żaden pracownik szkoły nie może nawiązywać z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych ani składać mu propozycji o nieodpowiednim charakterze. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie dzieciom treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę.
7. Nauczyciel ani żaden pracownik szkoły nie może utrwać wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych. Dotyczy to także umożliwienia osobom trzecim utrwalenia wizerunków dzieci, jeśli dyrekcja nie została o tym poinformowana, nie wyraziła na to zgody i nie uzyskała zgód rodziców/opiekunów prawnych oraz samych dzieci.
8. Nauczyciel ani żaden pracownik szkoły nie może proponować dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również używać ich w obecności dzieci.
9. Pracownikowi szkoły nie wolno rozpowszechniać negatywnych informacji o uczniu i jego środowisku rodzinnym ani ujawniać powierzonych mu w zaufaniu tajemnic, z wyjątkiem sytuacji wyższej konieczności, np. gdy wymaga tego dobro dziecka lub szkoły.
10. Nauczyciel traktuje indywidualnie każdego ucznia, starając się rozumieć i wspomagać jego możliwości i potrzeby, szczególną troską otacza osoby niepełnosprawne.
11. Nauczyciel szanuje godność ucznia jako osoby: akceptuje go, uznaje jego prawa, rozwija samodzielność myślenia i refleksyjność oraz pozwala mu wyrażać własne poglądy.
12. Każde przemocowe działanie wobec dziecka jest niedopuszczalne. Istnieją jednak sytuacje, w których fizyczny kontakt z dzieckiem może być stosowany i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu: jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie, uwzględnia wiek dziecka, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny. Nauczyciel kieruje się zawsze swoim profesjonalnym osądem, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję dziecka, pytając je o zgodę na

kontakt fizyczny (np. przytulenie). Pracownicy szkoły nigdy nie mogą dotykać uczniów w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.

13. Kontakt fizyczny z dzieckiem nigdy nie może być niejawnym bądź ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy.
14. W sytuacjach wymagających czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec dziecka pracownik szkoły dokonuje tylko niezbędnego kontaktu fizycznego, najlepiej w obecności innej osoby z instytucji. Dotyczy to zwłaszcza pomagania dziecku w ubieraniu i rozbieraniu, jedzeniu, myciu, przewijaniu i w korzystaniu z toalety.
15. Kontakt pracowników szkoły z uczniami powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy i dotyczyć celów edukacyjnych lub wychowawczych.
16. Jeśli zachodzi konieczność kontaktu poza szkołą i godzinami pracy właściwą formą komunikacji z dziećmi i ich rodzicami lub opiekunami są kanały służbowe (e-mail, telefon służbowy).
17. Jeśli zachodzi konieczność spotkania nauczyciela z dziećmi poza godzinami pracy, musi poinformować o tym dyrekcję, a rodzice/opiekunowie prawni dzieci muszą wyrazić zgodę na taki kontakt.
18. Utrzymywanie relacji towarzyskich lub rodzinnych (jeśli dzieci i rodzice/opiekunowie dzieci są osobami bliskimi wobec pracownika) wymaga zachowania poufności wszystkich informacji dotyczących innych dzieci, ich rodziców oraz opiekunów.

ROZDZIAŁ VI

ZASADY REKRUTACJI I MONITOROWANIA PERSONELU

§13

1. Rekrutacja pracowników w szkole odbywa się według zasad, które obejmują m.in. ocenę przygotowania kandydatów do pracy z dziećmi oraz sprawdzenie ich referencji.
2. Każdy zatrudniany nauczyciel, wolontariusz, praktykant, stażysta, pracownik niepedagogiczny prowadzący działalność związaną z: wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem małoletnich lub z opieką nad nimi musi dostarczyć dyrektorowi szkoły zaświadczenie o niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 172 oraz z 2022 r. poz. 2600) lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.
3. Jeżeli osoba posiada obywatelstwo inne niż polskie wówczas powinna przedłożyć dyrektorowi szkoły również informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi bądź informację z rejestru karnego, jeżeli prawo tego państwa nie przewiduje wydawania informacji dla ww. celów.

4. Dyrektor szkoły pobiera od kandydata/kandydatki oświadczenie o państwie/ach zamieszkiwania w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczypospolita Polska i państwo obywatelstwa, złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej (Załącznik nr 2).
5. Jeżeli prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja o niekaralności, nie przewiduje wydawania takiej informacji lub nie prowadzi rejestru karnego, wówczas kandydat/kandydatka składa pod rygorem odpowiedzialności karnej oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem (Załącznik nr 3), że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwu określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy, stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.
6. Przed dopuszczeniem osoby zatrudnianej, stażysty, wolontariusza do wykonywania obowiązków związanych z opieką nad małoletnimi placówka jest zobowiązana sprawdzić osobę zatrudnianą w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym.

ROZDZIAŁ VII

ZASADY OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH DZIECKA

§14

1. Dane osobowe dziecka podlegają ochronie na zasadach określonych w obowiązujących przepisach prawa.
2. Pracownik szkoły ma obowiązek zachowania w tajemnicy danych osobowych, które przetwarza oraz zachowania w tajemnicy sposobów zabezpieczenia danych osobowych przed nieuprawnionym dostępem.
3. Dane osobowe dziecka są udostępniane wyłącznie osobom i podmiotom uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów.
4. Pracownik szkoły jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych dziecka i udostępniania tych danych w ramach zespołu interdyscyplinarnego, powołanego w trybie Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

§15

Pracownik szkoły może wykorzystać informacje o dziecku w celach szkoleniowych lub edukacyjnych wyłącznie z zachowaniem anonimowości dziecka oraz w sposób uniemożliwiający jego identyfikację.

§ 16

1. Pracownik szkoły nie udostępnia przedstawicielom mediów informacji o dziecku ani jego rodzicach/opiekunach.
2. Pracownik szkoły w wyjątkowych i uzasadnionych sytuacjach może skontaktować się z rodzicem/opiekunem dziecka i zapytać go o zgodę na podanie jego danych kontaktowych przedstawicielom mediów. W przypadku wyrażenia zgody pracownik szkoły podaje przedstawicielowi mediów dane kontaktowe do opiekuna dziecka. Zgoda musi mieć formę pisemną.
3. Pracownik szkoły nie kontaktuje przedstawicieli mediów z dziećmi.
4. Pracownik szkoły nie wypowiada się w kontakcie z przedstawicielami mediów o sprawie dziecka lub jego rodzica/opiekuna. Zakaz ten dotyczy także sytuacji, gdy pracownik instytucji jest przeświadczony, że jego wypowiedź nie jest w żaden sposób utrwalana.

§17

1. W celu realizacji materiału można udostępnić mediom wybrane pomieszczenia instytucji. Decyzje w sprawie udostępnienia pomieszczenia podejmuje dyrektor.
2. Dyrektor poleca pracownikom szkoły przygotować wybrane pomieszczenie szkoły w celu realizacji materiału medialnego w taki sposób, by uniemożliwić filmowanie przebywających na terenie szkoły dzieci.

ROZDZIAŁ VIII

ZASADY OCHRONY WIZERUNKU DZIECKA

§18

Pracownicy szkoły, uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewniają ochronę wizerunku dziecka.

§19

1. Pracownikowi szkoły nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów utrwalania wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie) na terenie instytucji bez zgody dyrektora szkoły i pisemnej zgody rodziców/opiekuna dziecka.
2. Pracownik szkoły musi uzyskać pisemną zgodę rodzica/opiekuna na utrwalanie i publikowanie wizerunku dziecka związane z działalnością szkoły.
3. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości takiej jak zgromadzenie, wyjazd zorganizowany, wycieczka, krajobraz, szkolna impreza, zgoda opiekunów na utrwalenie wizerunku dziecka nie jest wymagana.

ROZDZIAŁ IX
ZASADY DOSTĘPU DZIECI DO INTERNETU

§20

1. Szkoła, zapewniając uczniom dostęp do Internetu, jest zobowiązana podejmować działania zabezpieczające uczniów przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju w szczególności zainstalować i aktualizować oprogramowanie zabezpieczające.
2. Na terenie szkoły dostęp dziecka do Internetu możliwy jest:
 - a) pod nadzorem nauczyciela na lekcji informatyki; innych zajęciach dydaktycznych, na zajęciach świetlicowych;
 - b) pod nadzorem nauczyciela bibliotekarza na przeznaczonych do tego komputerach znajdujących się w bibliotece szkolnej;
 - c) bez nadzoru nauczyciela na prywatnych urządzeniach elektronicznych przynoszonych do szkoły przez uczniów;
3. Pracownik szkoły czuwa nad bezpieczeństwem korzystania z Internetu przez dzieci podczas zajęć oraz w czasie wolnym od zajęć w bibliotece szkolnej.
4. O bezpieczeństwie korzystania z Internetu mówi regulamin pracowni informatycznej i biblioteki.
5. W przypadku dostępu realizowanego pod nadzorem pracownika instytucji pracownik ma obowiązek informowania dzieci o zasadach bezpiecznego korzystania z Internetu. Pracownik szkoły czuwa także nad bezpieczeństwem korzystania z Internetu przez dzieci podczas lekcji.
6. Szkoła nie odpowiada za treści, do których ma dostęp uczeń, korzystając z Internetu na prywatnych urządzeniach elektronicznych. W przypadku podejrzeń cyberprzemocy szkoła będzie podejmować działania opisane w rozdziale IV niniejszej polityki.
7. Szkoła zapewnia stałą edukację i dostęp do materiałów edukacyjnych dotyczących bezpiecznego korzystania z Internetu.

§21

1. Osoba odpowiedzialna za Internet zapewnia, by na wszystkich komputerach na terenie szkoły z dostępem do Internetu było zainstalowane i aktualizowane oprogramowanie antywirusowe.
2. Wymienione w pkt 1 niniejszego paragrafu oprogramowanie jest aktualizowane przez wyznaczonego pracownika szkoły na bieżąco.

3. Wyznaczony pracownik szkoły przynajmniej raz w miesiącu sprawdza, czy na komputerach z dostępem do Internetu nie znajdują się niebezpieczne treści.
4. Informacje o dziecku, które korzystało z komputera w czasie wprowadzenia niebezpiecznych treści, wyznaczony pracownik szkoły przekazuje dyrektorowi, pedagogowi/psychologowi szkolnemu, wychowawcy klasy.
5. Psycholog/wychowawca przeprowadza z dzieckiem, o którym mowa w punktach poprzedzających, rozmowę na temat bezpieczeństwa w Internecie.
6. Jeżeli w wyniku rozmowy psycholog/wychowawca uzyska informację, że dziecko jest krzywdzone, podejmuje działania opisane w rozdziale IV niniejszej polityki.

ROZDZIAŁ X

MONITORING STOSOWANIA POLITYKI

§22

1. Dyrektor szkoły wyznacza osobę odpowiedzialną za monitorowanie realizacji niniejszej Polityki.
2. Osoba, o której mowa w punkcie poprzedzającym, jest odpowiedzialna za monitorowanie realizacji polityki, za reagowanie na sygnały naruszenia polityki oraz za proponowanie zmian w polityce.
3. Osoba, o której mowa w punkcie 1 niniejszego paragrafu, przeprowadza wśród pracowników szkoły, raz na 12 miesięcy, ankietę monitorującą poziom realizacji polityki (Załącznik nr 4).
4. W ankiecie pracownicy szkoły mogą proponować zmiany polityki oraz wskazywać jej naruszenia w szkole.
5. Osoba, o której mowa w punkcie 1 niniejszego paragrafu, dokonuje opracowania wypełnionych przez pracowników szkoły ankiet. Sporządza na tej podstawie raport z monitoringu, który następnie przekazuje dyrektorowi szkoły i radzie pedagogicznej.
6. Dyrektor wprowadza do procedury niezbędne zmiany i ogłasza pracownikom szkoły nowe brzmienie Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem.

ROZDZIAŁ XI

PRZEPISY KOŃCOWE

1. Polityka wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.
2. Polityka zostanie opublikowana na stronie internetowej szkoły, umieszczona na tablicy ogłoszeń dla pracowników, w bibliotece szkolnej oraz przesłana pracownikom służbową pocztą elektroniczną.

KARTA INTERWENCJI

Data	
Imię i nazwisko dziecka	
Klasa	
Wychowawca	
Imię i nazwisko pracownika zgłaszającego; zajmowane stanowisko	
Przyczyna interwencji	
Forma krzywdzenia	
Forma podjętych działań	☐ Sporządzenie notatki służbowej ze zdarzenia ☐ Poinformowanie wychowawcy ☐ Poinformowanie pedagoga lub psychologa szkolnego ☐ Poinformowanie dyrektora szkoły ☐ Powołanie zespołu interdyscyplinarnego/interwencyjnego ☐ Wezwanie rodziców/opiekunów ucznia ☐ Diagnoza sytuacji szkolnej i rodzinnej ucznia ☐ Sporządzenie planu pomocy ☐ Przedstawienie planu pomocy rodzicom/opiekunom ucznia ☐ Podjęcie współpracy z rodzicami/opiekunami ucznia ☐ Zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia lub krzywdzenia ucznia do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego – procedura Niebieskiej Karty ☐ Zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia lub krzywdzenia ucznia do policji ☐ Zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia lub krzywdzenia ucznia do sądu ☐ Zgłoszenie podejrzenia krzywdzenia lub krzywdzenia ucznia do prokuratury ☐ Inny rodzaj interwencji. Jaki?
Nazwa instytucji, do której zgłoszono interwencję	
Podpis osoby wypełniającej kartę interwencji	

OŚWIADCZENIE

**kandydata/kandydatki o państwie/państwach zamieszkania w ciągu ostatnich 20 lat
innych niż Rzeczpospolita Polska**

Ja,.....,
(imię i nazwisko) (nr PESEL)

oświadczam, że:

- nie zamieszkiwałam/zamieszkiwałem
- zamieszkiwałam/zamieszkiwałem w następujących państwach:

.....
w ostatnich 20 latach w innych państwach niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa.

Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Składający/a oświadczenie

.....
(Data)

.....
(Podpis)

OŚWIADCZENIE

o niekaralności kandydata/kandydatki z państwa, w którym prawo nie przewiduje prowadzenia rejestru karnego

Ja,.....,
(imię i nazwisko) (nr PESEL)

oświadczam, że posiadam obywatelstwo państwa/państw,
które nie prowadzi rejestru karnego. Wobec powyższego oświadczam, że nie byłem/byłam
prawomocnie skazany/skazana w tym państwie/państwach za czyny zabronione odpowiadające
przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu
karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec
mnie innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściłem/dopuściłam się takich czynów
zabronionych, oraz nie mam obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu
lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania
wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją,
wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem
sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich lub z opieką nad nimi.

Jestem świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Składający/a oświadczenie

.....
(Data)

.....
(Podpis)

Wzór ankiety

MONITORING POLITYKI OCHRONY DZIECKA PRZED KRZYWDZENIEM– ANKIETA

1. Czy zna Pan/Pani Politykę Ochrony Dziecka przed Krzywdzeniem, obowiązującą w placówce, w której Pan/Pani pracuje?

TAK/NIE*

2. Czy potrafi Pan/Pani rozpoznawać symptomy krzywdzenia małoletnich?

TAK/NIE*

3. Czy wie Pan/Pani, jak reagować na symptomy krzywdzenia małoletnich?

TAK/NIE*

4. Czy zdarzyło się Panu/Pani zaobserwować naruszenie zasad zawartych w Polityce Ochrony Dziecka przed Krzywdzeniem przez innego pracownika?

TAK/NIE*

5. Czy ma Pan/Pani jakieś uwagi/poprawki/sugestie dotyczące Standardów Ochrony Małoletnich?

TAK/NIE*

6. Jeśli na pytanie nr 5 odpowiedział/ła Pan/Pani TAK, proszę podać swoje uwagi/propozycje/sugestie.

.....

.....

.....

.....

* niepotrzebne skreślić